Nr 5

Skatteutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973: 10 med förslag till lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272), m. m. jämte motion.

Propositionen

I proposition 1973: 10 har Kungl. Maj:t (finansdepartementet) föreslagit riksdagen att anta vid propositionen fogade förslag till

1. lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272),
2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
3. förordning om ändring i förordningen (1908: 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

I propositionen föreslås att ränta på överskjutande skatt, som uppkommit genom fyllnadsinbetalning av preliminär skatt efter den 18 januari året näst efter inkomståret, skall beräknas efter en lägre räntesats än den hittills gällande. De föreslagna bestämmelserna avses skola tillämpas första gången vid debitering av skatt på grund av 1973 års taxering.

Vidare föreslås ändringar i kommunalskattelagen (1928: 370) beträffande beskattningen av utdelning på utländska aktier. Ändringarna sammanhänger med vissa utomlands tillkomna skattelättnader på aktieutdelningar. De nya reglerna föreslås skola tillämpas första gången vid 1974 års taxering.

Slutligen framläggs förslag som syftar till att öka myndigheternas möjligheter att kontrollera underlag för s. k. bevillningsavgifter.

Författningsförslagen

1 Förslag till

Lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272)

Härigenom förordnas, att 69 § 1 mom. uppbördsförordningen (1953: 272)[1] skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	69 §
1 mom. Därest den preliminära skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas skattskyldig vid debitering av slutlig skatt, till den del densamma erlagts överstiger den slutliga skatten, äger den skattskyldige erhålla ränta *med sju procent, för en beräknad tid av ett år,* å den del av det överskjutande beloppet, som överstiger ettusen kronor; *dock att det belopp, varå ränta sålunda skall beräknas, skall avrundas till närmast lägre hundratal kronor. Räntebeloppet* må icke överstiga 100 000 kronor. Vid bedömandet av om och med vilket belopp ränta skall utgå, skall i den preliminära skatten icke inräknas sådan i 27 § 2 mom. under 3) omförmäld preliminär skatt, som erlagts efter den 30 april året näst efter inkomståret; vidare skall med slutlig skatt likställas sådan tillkommande skatt, som enligt vad i 68 § 4 mom. andra stycket sägs helt eller delvis skall gäldas med där omförmäld preliminär skatt, samt som slutlig skatt icke räknas avgift som avses i 116 a eller 116 c § taxeringsförordningen.	1 mom. Därest den preliminära skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas skattskyldig vid debitering av slutlig skatt, till den del densamma erlagts överstiger den slutliga skatten, äger den skattskyldige erhålla ränta å den del av det överskjutande beloppet, som överstiger ettusen kronor. Vid bedömandet av om och med vilket belopp ränta skall utgå, skall i den preliminära skatten icke inräknas sådan i 27 § 2 mom. under 3) omförmäld preliminär skatt, som erlagts efter den 30 april året näst efter inkomståret; vidare skall med slutlig skatt likställas sådan tillkommande skatt, som enligt vad i 68 § 4 mom. andra stycket sägs helt eller delvis skall gäldas med där omförmäld preliminär skatt, samt som slutlig skatt icke räknas avgift som avses i 116 a eller 116 c § taxeringsförordningen. *Ränta utgår med sju procent för en beräknad tid av ett år. På preliminär skatt enligt 27 § 2 mom. under 3), som erlagts efter den 18 januari året näst efter inkomståret men senast den 30 april samma år, utgår dock räntan med endast tre och en halv procent. De belopp, varå ränta sålunda skall beräknas, avrundas till närmast lägre hundratal kronor. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen jämnas till närmast högre hela krontal. Räntebeloppen* må *tillhopa* icke överstiga 100 000 kronor.

[1] Förordningen omtryckt 1972: 75.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

Har slutlig eller kvarstående skatt genom fel vid debiteringen blivit påförd med oriktigt belopp eller har preliminär skatt blivit tillgodoräknad med felaktigt belopp eller skall slutlig eller kvarstående skatt av annan anledning nedsättas, göres ny beräkning av ränta enligt första stycket.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt däråmeddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången vid debitering av skatt på grund av 1973 års taxering.

2 Förslag till

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)

Härigenom förordnas, att i kommunalskattelagen (1928: 370) skall till anvisningarna till 38 § fogas en ny punkt, 6, och till anvisningarna till 41 § en ny punkt, 3, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

Anvisningar

till 38 §

6. I samband med utdelning på andel i bolag i utländsk stat tillgodoföres i vissa fall utdelningsmottagaren särskilt belopp (skattetillgodohavande) som betalas ut genom den utländska statens försorg inom ramen för ett system för nedsättning av skatt på utdelad bolagsvinst. Exempel på sådant skattetillgodohavande är "avoir fiscal" i Frankrike och "tax credit" i Storbritannien. Vad som gäller om utdelning från utländskt bolag skall tillämpas även på skattetillgodohavande.

till 41 §

3. Skattetillgodohavande som avses i punkt 6 av anvisningarna till 38 § hänföres till samma beskattningsår som den utdelning på vilken skattetillgodohavandet är grundat.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt däråmeddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången vid 1974 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om skattetillgodohavande, som grundar sig på utdelning vilken förfallit till betalning år 1972 eller tidigare år.

3 Förslag till

Förordning om ändring i förordningen (1908: 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter

Härigenom förordnas, att i förordningen (1908: 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter skall införas tre nya moment, 4 § 14—16 mom., av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	4 §
	1 4 m o m.[1] *Den som har att erlägga eller att svara för erläggande av bevillningsavgift skall ha sin bokföring så ordnad eller, om han ej är bokföringsskyldig, föra sådana anteckningar, att därav framgår storleken av den ersättning, varå avgiften skall beräknas, och avgiftens storlek. Beträffande avgift enligt 2 eller 3 mom. skall bokföringen eller anteckningarna innehålla, i fråga om avgiftsskyldig fysisk person uppgift om nationalitet, namn, ålder och hemvist samt i fråga om avgiftsskyldig juridisk person uppgift om firma, hemort och postadress.*
	Bestämmelserna i 73 och 82 §§ uppbördsförordningen (1953: 272) gälla i tillämpliga delar i fråga om handling som avlämnats eller tillhandahållits enligt denna förordning.
	1 5 m o m. Den som har att erlägga eller att svara för erläggande av bevillningsavgift skall på anmodan av länsstyrelse lämna uppgift om verksamhet som drivits av honom och i vilken avgiftsskyldighet förelegat, om uppburen eller utgiven ersättning och om erlagd bevillningsavgift.
	På anmodan av länsstyrelse åligger det den som är avgiftsskyldig eller ansvarig för erläggande av avgift att för kontroll av avgiftsskyldigheten tillhandahålla sina räkenskaper med tillhörande

[1] Förutvarande 14 mom. upphävt 1966: 731.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	handlingar, inbegripet sådana anteckningar som avses i 14 mom.
	För kontroll av ansöknings-, deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt denna förordning får länsstyrelsen förordna om revision hos den som är avgiftsskyldig eller ansvarig för erläggande av avgift. Revision får verkställas också hos den som bedriver förmedlingsverksamhet eller annan verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgifter av betydelse för kontrollen kunna hämtas ur anteckningar eller andra handlingar som föras vid verksamhetens bedrivande.
	I fråga om revision enligt tredje stycket gälla i tillämpliga delar bestämmelserna om taxeringsrevision i 56 § taxeringsförordningen (1956: 623) och föreskrifterna i lagen (1961: 332) om handräckning vid taxeringsrevision.
	1 6 m o m. Underlåter den som har att erlägga eller att svara för erläggande av bevillningsavgift att hörsamma anmodan enligt 15 mom., äger länsstyrelsen förelägga den försumlige lämpligt vite. Vite må ej bestämmas under 100 kronor eller över 5 000 kronor.
	Om uttagande av vite förordnar länsskatterätten efter anmälan av länsstyrelsen.
	Bestämmelserna om vite i 83 § andra, fjärde och femte styckena samt i 86 § uppbördsförordningen (1953: 272) äga motsvarande tillämpning i fråga om vite som avses i detta moment.

Denna förordning träder i kraft, såvitt avser 4 § 14 mom. första stycket den 1 april 1973, och i övrigt dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Motionen

I den vid riksdagens början väckta motionen 1973: 1071 av herr Söderström m. fl. (m, c, fp) hemställs

"att riksdagen fastställer räntesatsen för ränta å överskjutande preliminär skatt, som inbetalas senast under januari året efter inkomståret, till 5 % och för ränta som inbetalas därefter men före den 30 april samma år till 3 % samt ränta å kvarstående skatt till 10 %".

Utskottet

Enligt nuvarande bestämmelser i uppbördsförordningen (UF) utgår ränta på den kvarstående skatt eller överskjutande preliminära skatt, som framkommer vid avräkningen mellan preliminär och slutlig skatt. På kvarstående skatt, som uppgår till minst en tiondel av den slutliga skatten eller till minst 5 000 kr., utgår ränta (k-skatteränta) med 12 % av vad som överstiger 1 000 kr. På överskjutande preliminär skatt utgår ränta (ö-skatteränta) med 7 % räknat på vad som överstiger 1 000 kr. men med högst 100 000 kr. Vid ränteberäkningen tas inte hänsyn till preliminär skatt som erlagts efter den 30 april året efter inkomståret.

På senare tid har konstaterats att vissa skattskyldiga genom omotiverat stora skatteinbetalningar utnyttjat bestämmelserna om ö-skatteränta för att bereda sig oberättigade ränteförmåner på det allmännas bekostnad. I syfte att förhindra dylika räntespekulationer föreslås i propositionen att fyllnadsinbetalningar av preliminär skatt efter den 18 januari året efter inkomståret skall berättiga till ränta efter endast 3 1/2 %. De nya bestämmelserna föreslås bli tillämpliga första gången vid debitering av skatt på grund av 1973 års taxering.

I den vid riksdagens början väckta motionen 1973: 1071 yrkas att ö-skatteränta på preliminär skatt, som inbetalas senast under januari året efter inkomståret, skall fastställas till 5 % och på preliminär skatt, som inbetalas därefter men före den 30 april samma år, till 3 % samt att k-skatteränta skall utgå med 10 %. Som motivering för yrkandet anförs att ö-skatteräntan och k-skatteräntan bättre bör anpassas till räntcförhållandena på den allmänna marknaden för att undvika omotiverade räntevinster för de skattskyldiga.

Utskottet delar uppfattningen att missbruk av bestämmelserna om ö-skatteränta bör förhindras. Förslaget i propositionen är ägnat att tillgodose detta syfte utan att minska det legitima intresset för fyllnadsinbetalningar av skatt. Härigenom torde motionärernas yrkande i denna del i allt väsentligt vara tillgodosett.

Utskottet vill i förtydligande syfte framhålla, att tidpunkten den 18 januari i 69 § 1 mom. i förslaget till lag om ändring i UF sammanfaller med den i 53 § 1 mom. tredje stycket UF angivna senaste in-

betalningsdagen för innehållen preliminär skatt under den sista uppbördsterminen — vanligen den 6—13 januari — under uppbördsåret. Om den 18 januari inträffar på en lördag eller söndag och inbetalning sker påföljande helgfria dag bör enligt gällande praxis betalningen anses fullgjord i sådan tid att räntan skall beräknas efter 7 %.

Vad härefter angår yrkandet i motionen om sänkning av räntesatserna för ö-skatteräntan från 7 till 5 % och för k-skatteräntan från 12 till 10 % vill utskottet erinra om att räntebestämmelserna i UF f. n. överses av utredningen (Fi 1970: 69) om företagens uppgiftsplikt. Enligt vad utskottet erfarit kommer utredningen att avlämna ett betänkande, som bl. a. behandlar detta spörsmål, i maj månad detta år. Även om nuvarande räntesatser, som fastställdes 1970 när diskontot var 7 %, kan förefalla höga i rådande ränteläge, är utskottet i avvaktan på resultatet av utredningens arbete inte berett tillstyrka en generell sänkning av ö-skatteräntan och k-skatteräntan.

Med det anförda tillstyrker utskottet den i propositionen föreslagna ändringen beträffande ö-skatteräntan och avstyrker förslagen i motionen 1973: 1071.

De i propositionen föreslagna ändringarna rörande beskattningen av utdelning på utländska aktier och de ökade möjligheterna till kontroll av underlaget för bevillningsavgifter föranleder inga erinringar från utskottets sida.

Utskottet hemställer

att riksdagen med avslag på motionen 1973: 1071 och med bifall till propositionen 1973: 10 antar de vid propositionen fogade förslagen till

1. lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272),
2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
3. förordning om ändring i förordningen (1908: 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Stockholm den 27 februari 1973

På skatteutskottets vägnar
ERIK BRANDT

Närvarande: herrar Brandt (s), Magnusson i Borås (m), Engkvist (s), fru Holmqvist (s), herrar Kristenson (s), Josefson i Arrie* (c), Wärnberg* (s), Larsson i Umeå (fp), Carlstein (s), Sundkvist (c), Wikner (s), Westberg i Hofors (s), Levin* (fp), Björk i Gävle (c) och Söderström (m).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

MARCUS BOKTR. STOCKHOLM 1973 730046